

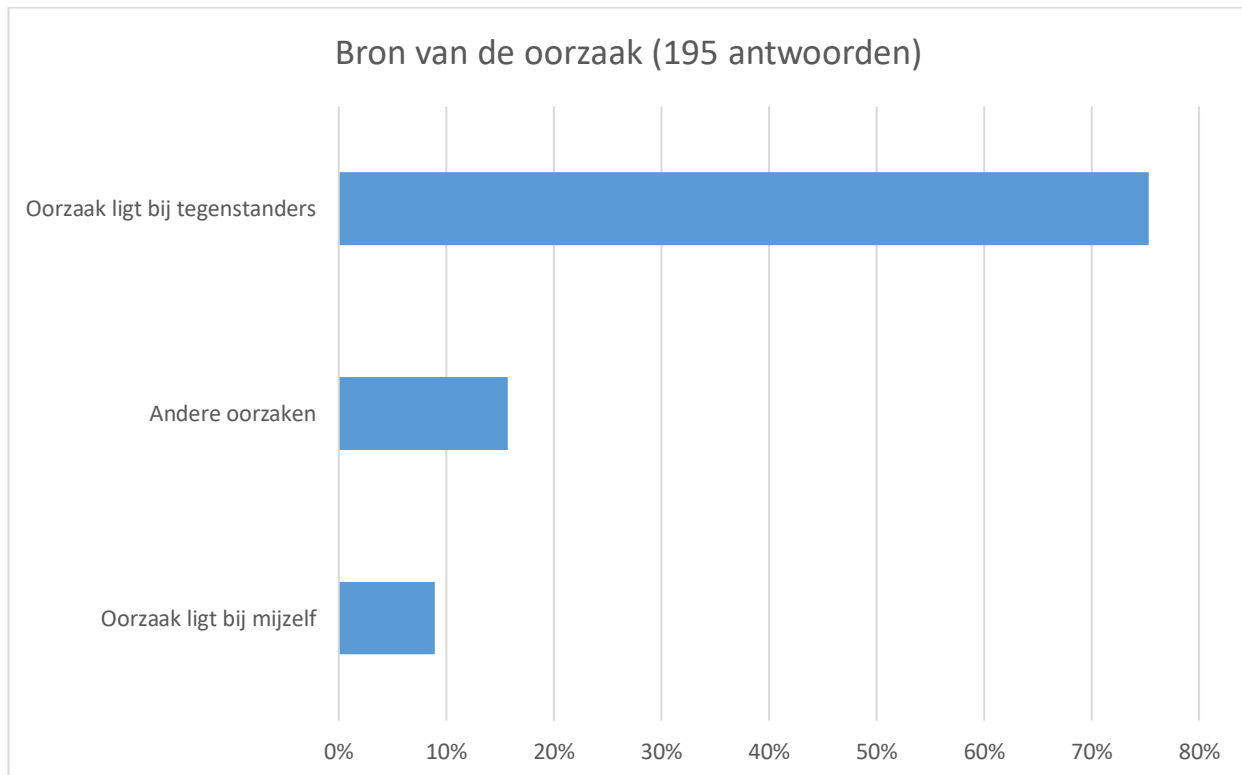
Wat vind je het minst leuk van ons edele bridgespel?

Deze vraag stelde ik óók in de enquête over het omgaan met storende biedingen van tegenstanders, met name de Multi-2♦-opening. Van de kleine 200 antwoorden maakte ik vier grafieken.

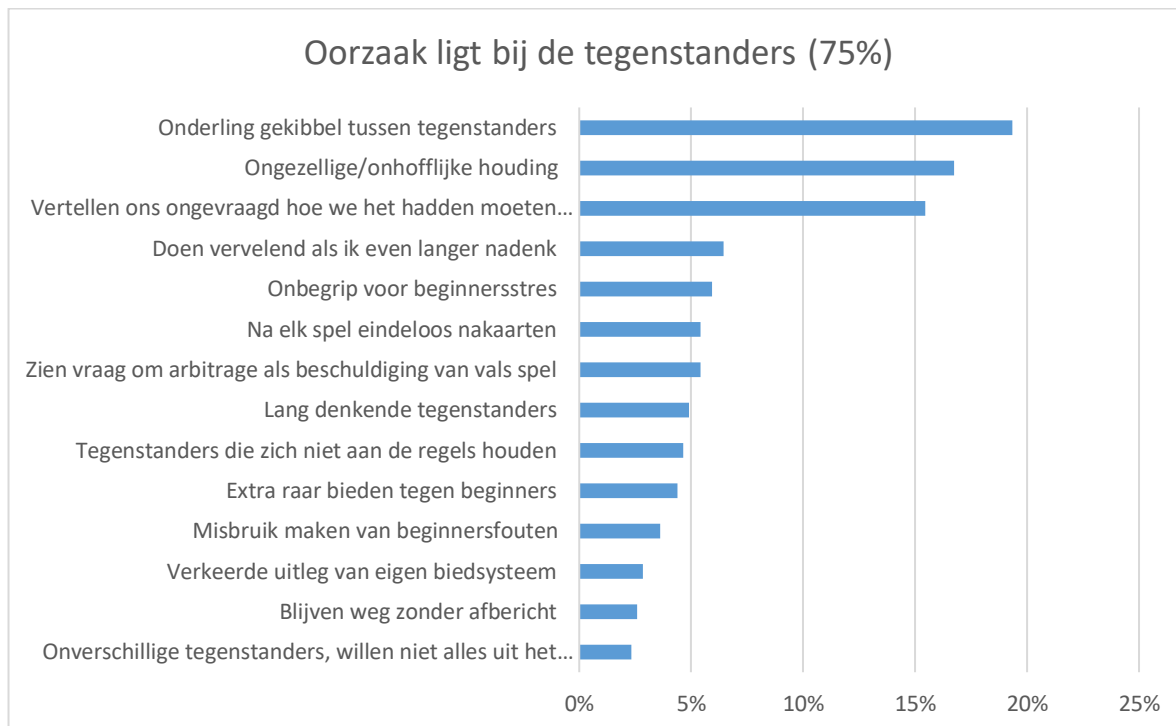
Ik geef achtereenvolgens:

- De vier grafieken met een kort commentaar
- Handvatten waarmee je irritatie verrassend gemakkelijk kunt ombuigen naar aangenaam tot zelfs heel leuk!

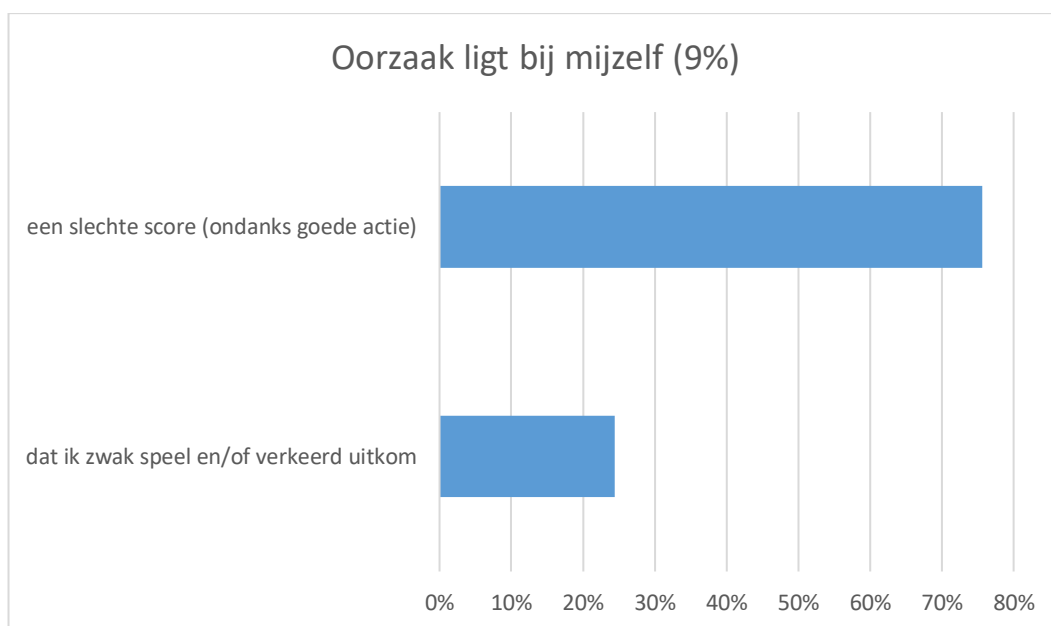
De vier grafieken met een kort commentaar



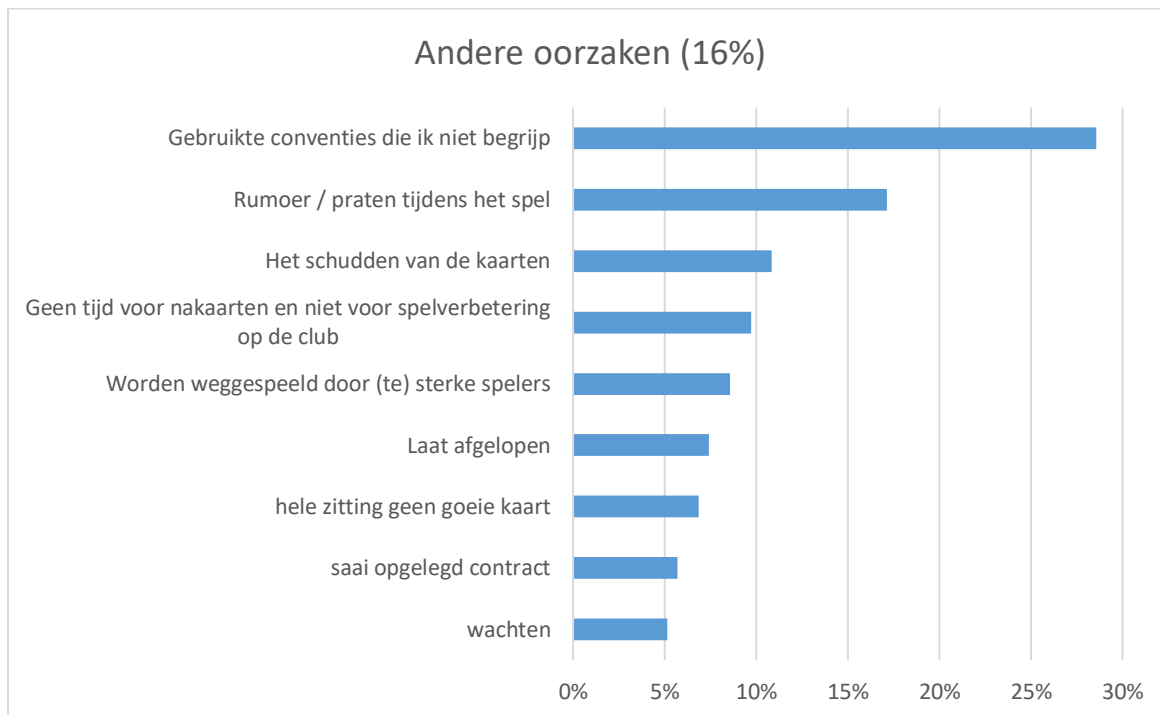
Driekwart van de bridgers denkt... dat de oorzaak van hun ergernis bij de tegenstanders ligt. Dat lijkt een sombere vaststelling. Maar het tegendeel is waar. Daar kom ik later graag op terug 😊. De volgende grafiek laat zien **hoe** die tegenstanders het plezier verstoren.



Een flinke verscheidenheid, waarbij vooral het onderlinge gekibbel tussen tegenstanders het vaakst wordt genoemd. Met een ongezellig 'grondhouding' als 'goede tweede' en 'brons' voor het ongevraagd vertellen hoe het (volgens de spreker...) beter zou kunnen.



Een deel van de spelers stoort zich vooral aan zichzelf... In driekwart van de gevallen aan een slecht resultaat buiten hun eigen schuld; een kwart neemt het zichzelf kwalijk dat ze naar hun idee sommige facetten van het spel (te) slecht beheersen.



Een vrij grote verscheidenheid aan 'andere oorzaken'.

Waarvan onbegrijpelijke storende conventies van tegenstanders en rumoer het hoogst scoort.

De eerste grafiek geeft aan dat een klein deel van de antwoorders een '**andere oorzaak**' noemde (nog geen 10%). Dat betekent dat de werkelijke aantallen ook 1/10 zijn van de percentages in deze grafiek.

Handvatten waarmee je irritatie verrassend gemakkelijk kunt ombuigen naar aangenaam tot zelfs heel leuk!

Als de oorzaak van het minst leuke van bridge voor 75% ligt bij het gedrag van de tegenstanders, denk je misschien: jammer, want als die tegenstanders hun gedrag niet willen veranderen blijft die groep het genoeg in het spel verstoren. Dat, lieve lezer, is een ernstig ***misverstand!*** Vervelend voelend gedrag van tafelgenoten kan niets anders zijn dan de aanleiding van jouw vervelende gevoel. De echte oorzaak daarvan ligt – gelukkig – helemaal bij jou. Want alleen jij bepaalt hoe je daarmee omgaat. Gelukkig, want daarmee blijf je baas over je eigen gevoel én kan alleen jij je ergernis ombuigen in plezier!

Je genegeerd voelen

Neem dit waarschijnlijk vervelendste gevoel: je genegeerd voelen door tegenstanders die alleen aandacht hebben voor elkaar en jou niet eens lijken te zien zitten. Wat je dan beslist NIET moet doen: jezelf genegeerd gaan zitten voelen. Integendeel. Neem het initiatief: spreek het koppel aan. Dat kan een vraag zijn, een compliment, of een opmerking met enige humor.

Mogelijke vragen

- Hoelang spelen jullie al met elkaar?
- Wie van jullie speelt het sterkst?
- Wat is jullie grootste kracht?
- Mogen we jullie groeten?

Mogelijke complimenten

- Leuke trui heb je aan.
- Volgens mij zijn jullie heel enthousiaste bridgers.

Opmerkingen met enige humor

- Ik heb het gevoel dat jullie het verleden veel belangrijker vinden dan het heden.
- Zullen we elkaar nú groeten of liever na het laatste spel?
- Om te voorkomen dat jullie denken dat we jullie niet (willen) zien, we zien jullie wél hoor, ik ben Rob!

Als zo'n poging geen verbetering oplevert

- Ik vind het prettig als ik in ieder geval het gevoel krijg dat we worden gezien. Goedemiddag/Goedenavond!

Merk op dat je in geen van je reacties een oordeel uitspreekt, je zegt alleen wat je voelt. **Niet** dat ze het verleden belangrijker vinden, of dat ze jullie niet (willen) zien. Door alleen **te zeggen wat je voelt** kun je niets verkeerd zeggen... Jij bent immers de enige die weet wat je voelt. En als dat een vervelend gevoel is wil en moet je daarvan af.

Als een tegenstander vertelt hoe je dat beter had kunnen doen

Zelfs als dat allervriendelijkst wordt gezegd kan dat vervelend voelen. En je het belangrijkste voor jou is dat je je op een bridgemiddag/avond NIET vervelend voelt!

Deze vriendelijke cursusservice kun je als volgt stoppen:

- Hartstikke aardig dat je dat zegt. Maar... mijn docent verzekerde mij dat ik veel fouten moet maken om het goed te kunnen leren. En daar houd ik mij aan.
- Uiterst vriendelijk dat je dat zegt, maar op mijn vrije bridgeavond wil ik geen cursus.

En op onvriendelijk klinkende opmerkingen:

- Waarom zeg je dat? [Op het voorspelbare antwoord dat je het goed zou willen doen:] Ik wil het helemaal niet goed doen! [Desgewenst aangevuld met:] Het laatste wat ik wil is promoveren, minder sterke bridgers hebben veel meer plezier.
- Liever met plezier fouten maken dan perfect spelen in een dreigende omgeving.
- Ik experimenteer graag, dat is veel leuker.

- Ik wil na elke actie een staande ovatie of absolute stilte. Je mag dus kiezen.
- Klinkt niet gek, maar op je toon moet je nog oefenen, dat moet veel vriendelijker kunnen!

Goed om dit soort reacties te oefenen. Vooral prettig als je deze woorden allervriendelijkst uitspreekt. Liefst met een glimlach.

Als tegenstanders onderling vervelend doen

Berucht zijn sommige echtparen... Nee, beslist niet allemaal. Maar áls een echtgenoot flink op z'n donder krijgt zou je het gevoel kunnen hebben dat jij daarbuiten staat waardoor je je er niet mee mag bemoeien. Niets is echter minder waar! Ook een vervelende opmerking tussen echtelieden kan jouw tafelplezier flink verstoren. En dat is een overtreding van spelregel 74A2!

Je hebt dus het volste recht om duidelijk aan te geven dat dat moet stoppen. Dat kun je zeggen met één duidelijke zin.

- Ik vind het prettig als je/u dit soort opmerkingen niet meer maakt.

Daarop kun je van beide spelers een afwijzende reactie krijgen, maar ook die help je genadeloos om zeep.

Als de 'agressor' reageert met:

'Wilt u zich daar niet mee bemoeien? Dit is iets tussen mijn vrouw en mij' (of tussen mijn man en mij ☺).

Of als de 'belaagde' iets zegt als:

'U hoeft zich er niet aan te ergeren hoor, ik ken hem langer dan vandaag.' Of: 'Zo is hij nu eenmaal.'

Jouw repliek (met de glimlach):

'Dit is inderdaad iets tussen jullie. Maar... jullie zitten aan mijn bridgetafel, en aan mijn bridgetafel accepteer ik alleen hoffelijk gedrag.'

Zo nodig aangevuld met:

'Ik vertrouw erop dat je zónder assistentie van de wedstrijdleider je vanaf nu kunt beheersen.'

Ik geef onmiddellijk toe dat wat ik nu schrijf, veel gemakkelijker geschreven is dan in zo'n situatie is uitgesproken. Vooral als je tot nu toe nooit ingreep. Bijvoorbeeld uit angst voor ruzie aan tafel of voor escalatie.

Bedenk dan je daarmee de wereld op z'n kop zet. Want je wilt maar één ding: genieten. En als de bron van de irritatie oproepende gedrag óók voor zijn plezier komt, zal hij alleen maar blij zijn dat jij hem in de hoffelijke rails helpt...